

кия градецъ, съ неговитѣ бѣли кжщички, разхвърлени между лимонови, портокалови, кестеневи и други дървета. А далечъ надъ самия хоризонтъ, едва забелязано се синѣеше голѣмото тивериадско езеро, което отсетне стана едно отъ любимитѣ мѣста, отъ дето Исусъ проповѣдваше и учеше народа.

Неговитѣ родители тачеха свещения законъ, който задължаваше всички евреи да отиватъ въ Иерусалимъ всѣка година на праздника пасха. Макаръ разстоянието отъ Назаретъ до Иерусалимъ да е 140 километра, тѣ не пропускаха никогата да отидатъ тоя день въ столицата на Юдея.

Пъстра, оживѣна картина представяха въ онова време всички пжтища, които водятъ за свещения градъ. По тѣхъ вървѣха безкрай кервани отъ богомолци. Развѣваха се пъстри цвѣтни облѣкла, чуваха се тжпани; камилитѣ спокойно крачеха, а предъ всички тичаха игривитѣ и живи деца.

На 12 години. Исусъ бѣше вече на 12 години. Въ това време много нѣща отъ Божията премъдростъ му бѣха открити. Той знаеше псалмитѣ на Давида, и често ги повтаряше въ нощната тишина и въ раннитѣ утренни часове. Той бѣше красиво стегнато момче, съ свѣтло-руси кждрави коси, съ умно и добро лице и съ кротки ясни очи, въ които свѣтѣше свѣтлината на Божията любовъ. Въ лицето му се четѣше неизказана благодостъ и често виждаха нѣкаква ясна, чиста свѣтлина да го обикаля цѣлъ.

Наближаваше пакъ праздника пасха. Иосифъ и Мария заведоха и Исуса въ Иерусалимскитѣ храмъ. Съ тѣхъ заедно отидоха и много тѣхни роднини и познати.